
SERVERI, DE GIRONA.

2701, 7226.

A greu pot hom conoisser en la mar
Cami, si tot s'en passa linhs e naus,
O si tot s'es la mar plan' e suaus
Pot greu l'aigua planamen mezurar ;
Encaras mens ve ni conois ni sap
L'engenh e'l mal qu'en falsa femna cap.

E qui l'auzel ve contra'l cel volar
Greu pot saber lo loc on s'an ni s'aus ;
E las folhas d'un pin e de dos faus
Pot greu el cel las estelas comtar :
Encaras mens cre que ses dan escap
Qui vil femna aeolh dins en son trap.

E cel qui ve per una roc' anar
Una serpen, ab que'l ver dire n'aus,
Greu i ve pas, cami, tras ni esclaus,
Ou posc' aissi com la serpens passar ;
Encaras mens, e non o dic a gap,
D'avols femna estors que non mescap.

A greu pot hom lo solelh atuzar,
E tant obrar que blasmes sia laus ;
Et ors, anhels ; e gals, gruas e paus ;
E la luna quant es creissens mermar :
Encaras mens cre que nul ben acab
S'ab femna vil vol jazér sotz un drap.

E pot hom greu los quatre vens liar
Si que'ls tenha dins sa maison enclaus ;
Et un leo, quant es esquius e braus,
Pot greu aissi com caval enfrenar :

**Encaras mens pot venir à bon cap
Ab vil femna que tot be no l'arrap.**

**La domn' al Cartz e Sobrepretz àn cap
D'ensenhamen e de laus ses tot gap.**

**Al rei Peire nul autre rei no sap,
Per qu'ab dieu tra totz sos faitz à bon cap.**

